

for os, idet jeg forudskikker den almindelige Bemærkning, at det højtærede Ministerium fortjener Tak og Paaskønnelse for de forskellige Ting, som ere ny, og for Uddybningen af adskillige af de Spor, der før have været trukne.

Maa jeg først pege paa de enslydende Anmærkninger til de forskellige Ministeriers Understøttelseskasser, hvor det bestemmes, at Understøttelse paa indtil 400 Kr. til de ikke pensionsberettigede Statsfunktionærer eller disses efterladte forhøjes efter en stigende Skala nedad saaledes, at Understøttelser paa 350—400 Kr. forhøjes med 10 pCt., Understøttelser paa 300—350 Kr. forhøjes med 15 pCt., Understøttelser paa 250—300 Kr. med 20 pCt., Understøttelser paa 200—250 Kr. forhøjes med 25 pCt., og de under 200 Kr. med 33 $\frac{1}{3}$ pCt., dog saaledes, at Understøttelser paa 200 Kr. og derover forhøjes til mindst 266 Kr. 66 Øre, Understøttelser paa 250 Kr. og derover til mindst 312 Kr. 50 Øre o. s. fr. Dette vil sikkert blive hilst med Glæde og da navnlig af dem, hvem Understøttelserne komme til gode. Vi have saavel i Finansudvalget som her i Tinget drøftet dette Forhold Gang efter Gang, vi have ønsket at komme til denne Forhøjelse og glæder os over, at dette Ønske er imødekommet ved et Forslag som det foreliggende. Det er blevet bebudet af den højtærede Finansminister — vistnok ogsaa af en foregaaende Finansminister, men i alt Fald sidst paa Samlingen af den nuværende Finansminister —, at han vilde gøre dette Forhold til Genstand for Overvejelse i Løbet af Sommeren, og her se vi altsaa det glædelige Resultat deraf.

Paa § 6 finde vi Forslag af Ministeren for offentlige Arbejder og Indenrigsministeren til Bevillinger i Anledning af en paatænkt Ordning, hvorved der gives Ferie henholdsvis til de i Statsbanernes Tjeneste ansatte dag- og timelønnede Arbejdere og til Postfunktionærerne. Det vil ses af Anmærkningerne til Finansloven Sp. 459 og 530, at det er Meningen at give en Ferieuge til de her omhandlede Statsfunktionærer; det vil altsaa sige en Ferie uden Medfør af Indtægtstab, og der er kalkuleret hertil for Statsbanearbejdernes Vedkommende 100,000 Kr. For Postvæsenets Vedkommende er det Hensigten at gennemføre ved samtlige Postkontorer den i en Aarrække ved Overpostmesterembedet her i København og de større Provs-postkontorer hidtil herskende Ordning, ifølge hvilken de statsansatte Bude faa to Søndage eller to andre Dage fri hver Maa-

ned. Udgiften herved er kalkuleret til 15.000 Kr. Endvidere vil man gradvis og efterhaanden komme ind paa Princippet om en samlet Ferie for alle Postetatens Funktionærer. I Aar agter man at begynde ved Overpostmesterembedet i København og ved de større Postkontorer Landet over, for saa siden at føre det videre ud. Ogsaa disse Forholdsregler hilses med Glæde, særlig af dem naturligvis, der direkte skulle nyde godt deraf.

Naar disse Foranstaltninger have kunnet foreslaas og forventes vedtagne i Rigsdagen, skyldes det i overvejende Grad, at de respektive Budgetter udvise en saa god Status, som Tilfældet er. Medens jeg er ved Forholdene vedrørende Postetaten, skal jeg udtale min Glæde over, at den højtærede Indenrigsminister, efter hvad der nys er blevet publiceret, agter at fremsætte Forslag til Lov om Landpostbudenes Pensionering. Ogsaa dette Spørgsmaal har været drøftet gentagne Gange her, og der har været Forslag fremme i forskellig Retning derom. Sagen er i sig selv ikke saa lidt vanskelig at løse. Vi imødesee nu ved det bebudede en tilfredsstillende Ordning.

Udenrigsministeriets Budget paa § 17 frembyder ikke noget særligt mærkeligt. Der er nogle Omposteringer, idet der paa Konto „D. Andre Udgifter“ er udskilt enkelte Poster, som ifølge deres Karakter ere faste Poster og derfor naturligt bør opføres som selvstændige. Denne Ompostering er fuldkommen i sin Orden. Jeg skulde heller ikke have standset derved, naar det ikke var, fordi jeg savner en Bevilling, som vi her i Tinget lægge megen Vægt paa, selv om den ikke vejer meget i finansiel Henseende. Det, jeg tænker paa — hvad man straks vil kunne gætte — er de 500 Kr. til Fredsbureauet i Bern. Vi lægge Vægt paa denne Bevilling som et positivt Udtryk for den danske Stats Bestræbelser for Fredstankens Indgang Verden over. Vi mene og have hævdet det Gang efter Gang her i Tinget, at her kunne og bør de smaa Stater gaa foran. Vi ønske her at staa Side om Side med Sverige og Norge, hvor en saadan Bevilling er given Gang efter Gang. Naar imidlertid den højtærede Udenrigsminister ikke har foreslaaet Genoptagelse af Bevillingen, som blev vedtagen i Fjor, kan jeg tænke mig, at det hidrører fra, at denne Sag var Genstand for Meningsulighed mellem Tingene, og at han har ønsket ved Forhandling mellem Tingene og med Tingene at finde en Form